

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 311/05
05.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Рашића, председника већа, Невенке Важић, др Глигорија Спасојевића, мр Сретка Јанковића и Драгана Јоцића, чланова већа, са саветником Милом Ристић, записничарем, у кривичном предмету против оптужених АА и ББ, због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца оптуженог АА, адв. АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Новом Саду К.482/04 од 28.12.2004. године, у седници већа одржаној, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, дана 05.04.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца оптуженог АА, а пресуда Окружног суда у Новом Саду К.482/04 од 28.12.2004. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом, оптужени АА и ББ, оглашени су кривим, због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС, описане под тачком један изреке, првостепене пресуде и за које им је утврђена казна затвора, у трајању од по једне године, због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС, описан у тачки два изреке првостепене пресуде, за које им је утврђена казна затвора у трајању од по једне године и због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС, описано под тачком три изреке побијане пресуде, за које им је утврђена казна затвора у трајању од по једне године и осуђени на јединствену казну затвора у трајању од по две године и шест месеци. На основу члана 50. ОКЗ, оптуженима се у изречене казне затвора урачунава време проведено у притвору, који им је одређен решењем истражног судије Окружног суда у Новом Саду Кри.780/04 од 04.08.2004. године, а који им се рачуна од 02.08.2004. године, када су лишени слободе, па до 28.12.2004. године, када су исти пуштени на слободу.

На основу члана 358. став 1. ЗКП, оптуженима АА и ББ, укида се притвор одређен решењем истражног судије Окружног суда у Новом Саду Кри.780/04 од 04.08.2004. године, а који им се рачуна од 02.08.2004. године, продужаван, последњи пут решењем већа истог суда Кв.892/04 од 28.10.2004. године, те се исти одмах пуштају на слободу. На основу члана 69. ОКЗ, од оптужених се одузима пиштољ - упаљач сиве боје са облогама на рукохвату, са натписом ""аа", модел 92 ФС, кал. 9мм, дужине 19x14цм и широка браон селотејп трака.

На основу члана 196. став 1. ЗКП, а у вези члана 193. став 2. тачка 1. и 9. ЗКП, обавезују се оптужени да солидарно плате трошкове кривичног поступка у износу од 4.000,00 динара и паушалан износ од по 3.000,00 динара, сваки, а у року од 15 дана, од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-Окружни јавни тужилац у Новом Саду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи, тако што ће оптуженима изрећи казне затвора у дужем временском трајању;

- бранилац оптуженог АА, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи, тако што ће оптуженом АА, изрећи блажу јединствену казну затвора.

Бранилац оптуженог АА, захтевао је да буде обавештен о седници већа, другостепеног суда, у смислу члана 375. ЗКП.

Републички јавни тужилац, својим поднеском Ктж.438/05 од 10.03.2005. године, предложио је да Врховни суд, одбије као неосновану жалбу браниоца оптуженог АА, а да уважи жалбу Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о казни, тако што ће оптуженима изрећи казну затвора, у дужем трајању.

Врховни суд је одржао седницу већа, у смислу члана 375. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог АА, адв. АБ, која својим поднеском од 01.04.2005. године обавестила Врховни суд да није у могућности да присуствује седници већа, јер у истом термину има заказан главни претрес у Окружном суду у Новом Саду, на којој је размотрио све списе предмета, заједно са побијаном пресудом и по оцени жалбених навода и предлога Републичког јавног тужиоца, датог у напред наведеном писменој поднеску, нашао:

Жалбе су неосноване.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени суд, пази по службеној дужности (члан 380. ЗКП).

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд је нашао да су жалбе Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца оптуженог АА, неосноване.

Приликом одмеравања врсте и висине казне, првостепени суд је ценио све околности, које у смислу члана 41. ОКЗ, утичу да казна буде већа или мања, а које су ближе описане и побројане у побијаној пресуди.

Врховни суд налази да утврђене казне за кривично дело разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС, описано у тачки један изреке првостепене пресуде, у трајању од по једне године затвора, за кривично дело разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС описано под тачку два изреке првостепене пресуде, у трајању од по једне године затвора и за кривично дело разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС, описано под тачком три изреке првостепене пресуде, у трајању од по једне године затвора и применом правила о судском ублажавању казне (члан 42. и 43. ОКЗ), оптуженима изречена јединствена казна у трајању од по две године и шест месеци затвора, уз урачунавање временаведеног у притвору члан 50. ОКЗ је адекватна, имајући у виду тежину дела с једне стране и друштвену опасност оптужених с друге стране.

Зато ће и по мишљењу овог суда, овако одмереним казнама бити постигнута сврха кажњавања предвиђене у члану 33. ОКЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 5. став 2. ОКЗ, како то правилно налази првостепени суд.

Стога су жалбени наводи Окружног јавног тужиоца, о изрицању строжије казне затвора, као и браниоца оптуженог АА, о изрицању блаже казне затвора, оцењени неоснованим, имајући у виду да се жалбама Окружног јавног тужиоца и браниоца оптуженог АА, не указује на околности које би оправдавале њихове предлоге.

Са изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио, као у изреци пресуде.

Записничар, Председника већа

судија,

Мила Ристић, с.р. Слободан Рашић, с.р.

За тачност отправка

ан